

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

شباهنگ راد

۲۲ سپتمبر ۲۰۲۴

سیاست نژادپرستی جمهوری اسلامی علیه ستمدیدگان افغانستان

"احمد رضا رادان، فرمانده کل انتظامی جمهوری اسلامی اخیراً اعلام کرد تا پایان سال ۱۴۰۳ نزدیک به دو میلیون نفر از اتباع غیرمجاز خارجی از ایران اخراج خواهند شد."

"بهرنگ قربانی، مدیرکل اتباع و مهاجران خارجی استانداری فارس اعلام کرده که هرگونه سکونت، اشتغال مهاجران، غیرمجاز و تخلف است و گروه بازرسی اداره کل امور اتباع و مهاجران خارجی برای صاحبان مشاغل، مالکان منازل و مدیران مدارس که به این اتباع خدماتی از قبیل زمینۀ اشتغال، اجاره منزل و امکان تحصیل فراهم کنند، پرونده تشکیل و به دستگاه قضائی معرفی خواهند کرد."

"رسول موسوی، دستیار وزارت خارجه ایران در پستی در شبکه ایکس جمعه ۲۳ شهریور (۱۳ سپتمبر) تصویری از یک نانوائی در شهرستان بردسیر استان کرمان منتشر کرده که به دستور دادستانی فروش نان به اتباع ممنون است." به طوریقین مطلب، در خصوص ستمدیدگان افغانستان زیاد می شود نوشت و گفت، اما موارد طرح شده از زبان و از نوشته های مقامات و نهادهای حکومتی – دولتی، علامت و برآورد حکمفرمائی است که به مدت چندین دهه به جامعه ایران تحمیل شده است. این ویژگی سردمداران نظام جمهوری اسلامی است و به تجربه دریافته شده است برای پائینی ها مضر هستند و تنها گفته ها و نوشته های بالا، بار دیگر اثبات کننده آن است که بازگویی و سرگذشت زندگی هزاران انسان دردمند افغانستان در ایران، غیرقابل شرح و روشن سازی همه جانبه هست. به علاوه توصیف این نظر است که زیر تسلط چنین حکومت و دولتی، همه با هر رنگ، نژاد و پوست زیر فشار هستند، و همه به عناوین و به بهانه های مختلف، تجاوز و تعدی سردمداران رژیم جمهوری اسلامی را امتحان کرده اند و دیده شده است در این چند دهه سیاست نژاد ستیزی، موازات دیگر سیاست های ضد انسانی، در سر در نظام بود [هست] و بسته به موقعیت و شرایط بالا می آید. ستم چنگانه، اخراج سازی، توهین، تحقیر، نابرابری شغلی و غدغن کردن رفت و آمد به بعضاً استان ها و شهرها [توده های افغانستان] در ایران نسخه تازه ای نیست. بارها و بارها از رفتن به کار منعشان کرده اند؛ بارها و بارها مورد تعرض دمودستگاه های سرکوب نظام قرار گرفته اند؛ بارها و بارها و با صحنه سازی، آن ها را عامل صدها مصیبت [دست ساز حاکمیت] به جامعه معرفی کرده اند تا چهره ضد انسانی خود را از اذهان عمومی پنهان کنند. مطمئناً مقصود سردمداران نظام جمهوری اسلامی، جدا از ماهیت ضد انسانی شان، پاشیدن بیش از پیش تخم نفاق و بیزاری از توده های ستمدیده افغانستان در ایران است.

عجب حکایتی است قدرت‌مداران بین‌المللی با یاری دولت‌های وابسته‌ای همچون رژیم جمهوری اسلامی، بازور و با استفاده از مدرن‌ترین ادوات نظامی، سرزمینشان را اشغال و هزاران نفر را کشته و نیز خانه میلیون‌ها تن دیگر را به ویرانه تبدیل کرده‌اند و آنوقت علل بدبختی و آوارگی آنان را، در طلب و تمایلشان "به مکان و به زندگی بهتر" توضیح می‌دهند! مسلماً کسی خواهان آوارگی و تخریب خانه‌اش نیست؛ کسی خواهان کار در سرزمین غیرخودی و آن‌هم درازای حقوق ناچیز و ناتوانی در تهیه نیازهای اولیه زندگی همچون نان و آب نیست؛ کسی خواهان تحقیر و توهین و لشکرکشی سازمان‌یافته علیه رنگ و نژاد نیست؛ این‌ها را جنگ‌طلبان و سودجویان و به‌ویژه کمپانی‌های تسلیحاتی به‌منظور سود بیشتر و کنترل بهتر اعتراضات احتمالی و رادیکال، به آن‌ها تحمیل کرده‌اند. علت انتخاب آوارگی، در وجود و در سیاست‌های قدرت‌های بزرگ امپریالیستی و بازیگران جنگی همچون سردمداران رژیم جمهوری اسلامی هست.

افسوس سیاست نژادپرستی و اخراج رانده‌شدگان جنگ‌های امپریالیستی همه‌گیر شده است و در همان حال حاکمان سودجو، رذیلانه بر آن‌اند تا نابسامانی‌ها اقتصادی، سیاسی و فرهنگی را به پناهندگان، به مهاجران و به رانده‌شدگان جنگ‌های امپریالیستی و خانمان‌سوز نسبت دهند. سیاست و منطقی که بدون کمترین دودلی در خدمت به انحراف افکار عمومی و در خدمت به دشمن‌تراشی‌های کاذب از توده‌های محروم و به‌ویژه از محرومان اسکان‌یافته افغانستان در ایران است.

منظور این که مشکل اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه، یا چرایی نبود خانه و گرانی روبه افزون، نیز عیب و نقص و قصور آموزشی و نبود کار، در وجود یکی دو میلیون توده افغانستان در ایران نیست، بلکه به سیاست صحنه‌گردانان جنگ‌های امپریالیستی و نیز به بازیگرانی همچون نظام جمهوری اسلامی در منطقه مربوط است. بیشتر این که انتقال بار بحران به دوش پناهندگان و مهاجران، تطهیر حکومت‌های خودی در پاسخگویی به نیازهای ابتدائی زندگی توده‌های ستمدیده است. همه کوشش نظام بالائی‌ها، سمت‌وسو دادن مسیر ناصحیح به سمت اصلی هست. بر همین اساس مقابله با آن [نژاد ستیزی]، نظیر مقابله با صدها مصیبت اجتماعی، سیاسی و اقتصادی دست‌ساز نظام جمهوری اسلامی است. اضافه‌تر این که کارزار سیاسی سران حکومت، کارزار انحرافی و کارزار دشمن‌تراشی کاذب هست و بایسته است، سیاست برابری، همیاری و به‌ویژه سیاست اتحاد و یگانگی به‌منظور رهائی از زیر ستم امپریالیستی و هرگونه تبعیض و نژادپرستی را دنبال کرد. مشکل سازندگان حقیقی جوامع انسانی، ابداً گوناگونی رنگ، پوست و نژاد نیست. همه خسته و کلافه از ناهمسازی و شکاف طبقاتی بالابند در درون جامعه هستند. روشن است که تولید و بازتولید این موارد عامل بازدارندگی رشد و اقتصاد در زیر سقف واحد هست. در دنیای پر از وسعت و ثروت، بیش‌از اندازه برای هر فرد زمین برای سکونت، به علاوه امکانات و سرمایه برای زندگی وجود دارد و فقط کمتر از یک‌درصدی آحاد جامعه، مخالف زندگی در خور معقول بیش از نودونه درصدی هستند. تنها طبقه سرمایه‌داری از جمله حاکمان دغل‌کار و فاسد ایران رواج دهنده سیاست تبعیض و نژادپرستی هستند.

چطور می‌شود حرف از انسان و انسانیت به میان آورد و انسان رانده از جنگ‌های امپریالیستی و تحت ستم را عامل بدبختی خود معرفی کرد؟ چطور می‌شود حرف از عدالت و برابری به میان آورد و آنوقت سیاست ناعادلانه و نابرابر را پخش کرد؟ آوارگی چندباره توده‌های ستمدیده افغانستان و نیز پهن‌تر کردن محدودیت و محرومیت‌ها برای کودکان، جوانان و صدمه دیدگان، در پاسخگویی به خواسته‌ها و سیاست‌های حکومت‌مداران و دولت‌مداران منفعت‌طلب است و نظام جمهوری اسلامی هم به‌عنوان نظام نابرابر و سودجو، مسبب هزاران بلیه و مصیبت اجتماعی و افغان ستیزی

هست. بدین ترتیب جوابِ جامعهٔ انسانی، مخالفت با جامعهٔ مدنظر سرمایه‌داران حاکم در ایران و به دنبال کثرت‌گرایی و تقسیم برابر ثروت‌های جامعه توأم با زندگی و سازگاری با هر نژاد، فرهنگ و پوست هست. کوتاه، این چه دنیائی است سرمایه‌داران فرهنگِ ضد انسانی، مناسبات ناسالم و ناهمسان را به میلیون‌ها انسان ستمدیده تحمیل کرده‌اند و نان و دوا و درمان را قطع، و اماکن آموزشی را بر روی‌شان می‌بندند و در همان حال نسخهٔ آن‌ها را به‌پای دولتِ «بی‌گزند» و جامعهٔ «انسانی» می‌پیچند! شک نیست که این قبیل سیاست‌ها ربطی به جامعهٔ انسانی و مساوات خواه ندارد. پس سردمداران نظام جمهوری اسلامی مثل همهٔ نظام‌های نابرابر و تفرقه‌انداز، مسبب و عامل تشنج و نزاع بین رنگ و نژادها هستند و تا زمانی که در مسند قدرت‌اند، نه‌تنها فقر و بدبختی بلکه تشنج و درگیری بین توده‌های محروم، آن‌هم تحت عناوین دروغین همچون فرهنگ، پوست و نظایر این‌ها رو به بالا خواهد بود.

۲۱ سپتامبر ۲۰۲۴

۳۱ شهریور ۱۴۰۳